

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор Класичного приватного університету,
голова приймальної комісії
ОГАРЕНКО В.М.
_____ 2014 р.

ПРОГРАМА

фахового випробування

8.18010019

Медіа-комунікації

(шифр)

(назва спеціальності)

освітньо-кваліфікаційний рівень – “ магістр ”

Запоріжжя, 2014

Затверджено на засіданні кафедри журналістики і соціальних комунікацій
протокол № 7 від 7 лютого 2014 р.

Затверджено на засіданні Вченої ради Інституту журналістики і масової
комунікації протокол № 5 від 12 лютого 2014 р.

Укладачі:

Д.соц.ком., професор Богуславський О.В.
к.філол.н., доцент Хітрова Т.В.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Метою фахового випробування для вступу на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістр є визначення рівня теоретичних знань та практичних навичок студентів.

Фахове випробування проводиться у формі усного екзамену з дисциплін, знання з яких є базовими для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра. Відповідь вступники фіксують письмово на аркуші усної відповіді на вступному випробуванні зі штампом Приймальної комісії. Фахове випробування проводиться за екзаменаційним білетом, який містить три теоретичних питання. Тривалість фахового випробування 3 години.

На фахове випробування виносяться теоретичні питання за наступними напрямами: “Медіакомунікації та сучасний інформаційний простір”; “Професійна етика у галузі соціальних комунікацій”; “Теорія масової комунікації”.

Оцінювання знань вступників відбувається на підставі наступних критеріїв:

- правильність відповідей (правильне, чітке, послідовне і достатньо глибоке викладення ідей, понять фактів тощо);
- ступінь усвідомлення матеріалу та самостійність міркувань;
- вміння користуватися засвоєними теоретичними знаннями, науковою термінологією;

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

РОЗДІЛ 1

Медіакомунікації та сучасний інформаційний простір

Поняття інформаційного простору України. Поняття та структура медіакомунікації. Поняття медіаосвіти. Поняття медіакультури.

Сучасний стан видавничої справи в Україні. Поняття редагування у широкому і вузькому розумінні.

Специфіка PR-діяльність у системі медіакомунікації. Реклама у системі сучасний медіакомунікацій.

Місце та роль журналістики у суспільному житті.

Загальна характеристика інформаційного простору України. Інформаційна культура українського журналіста.

Сучасна система ЗМІ України. Типи відображення дійсності у соціальній комунікації. Особливості журналістських професій: в газеті; на радіо; на телебаченні.

Обґрунтуйте поняття “інформація”, різновиди “масової інформації”. Українські ЗМІ в умовах суспільного розвитку. Співвідношення понять “зв’язки з громадськістю”, “журналістика”, “публіситі”, “реклама”, “публік рилейшнз (PR)”, “просування”, “пропаганда”, “соціально-комунікаційна діяльність”.

Теорія соціальної відповідальності. Поняття “соціальний інститут”. Специфіка журналістики як соціального інституту.

Правила оформлення інформаційного запиту. Проблеми саморегулювання ЗМІ.

Свобода слова як гарант демократичного суспільства. Загальне розуміння свободи. Свобода і пізнавальна діяльність людини. Поняття про свободу друку і свободу творчості. Поняття про цензуру. Конституційно-правовий статус українського медіасектору. Доступ до офіційної інформації.

Сучасне Інтернет середовище як комунікаційна сфера.

Видавнича справа як сфера суспільних відносин. Українська видавнича справа у порівнянні з європейськими країнами.

РОЗДІЛ 2

Професійна етика у галузі соціальних комунікацій.

Мораль. Професійна мораль. Трудова мораль. Етика. Професійна етика. Поняття “медіаетика”. Гуманізм як основний критерій медіаетики. Сутність і норми етики.

Основні міжнародні документи з медіаетики. Кодекс професійної етики українського журналіста. Дотримання етичних норм в Україні.

Поняття етичної цінності, норми. Види етичних цінностей.

Поняття принципу. Етичні принципи медіадіяльності. Поняття регулювання етичних порушень. Види регулювання.

Поняття саморегулювання. Система саморегулювання преси за кордоном. Функції і роль омбудсмена.

Службова етика та її особливості.

Етикет журналіста: загальна характеристика. Професійні стандарти у галузі медіаетики. Діяльність громадських організацій у галузі медіаетики. Принципи висвітлення інформації про неповнолітніх.

Захист суспільної моралі в мас-медіа. Етичні вимоги в процесі роботи з фактами і джерелами інформації.

Зміст поняття “Плагіат”. Зміст поняття “Дискримінація”. Зміст понять “Ембарго”, “Оф рекордз”. Зміст поняття “Цензура”. Зміст поняття “Недоторканість приватного життя”. Зміст поняття “Оперативність”. Зміст поняття “Точність”. Зміст поняття “Збалансованість”. Зміст поняття “Достовірність”. Зміст поняття “Повнота інформування”.

РОЗДІЛ 3

Теорія масової комунікації

Поняття про комунікацію, соціальну комунікацію, масову комунікацію. Основні підходи до визначення комунікації. Види комунікації. Формальна й неформальна, ієрархічна та демократична комунікація в суспільстві.

Принципи та функції комунікації. Комунікаційні технології. Глобалізаційні процеси в соціальній комунікації. Соціальна комунікація як умова і характеристика існування соціуму. Соціальні функції комунікації. Матеріальна й ідеальна (духовна) складові комунікації.

Моделі комунікації: загальна характеристика. Канал та засіб комунікації. Поняття про ЗМК. Поняття комуніката й комуніканта. Природа соціальної комунікації.

Масова комунікація як тип суспільно-політичної діяльності. Аудиторія в масовій комунікації: основні підходи. Типологія аудиторій.

Сучасні теорії масової комунікації. Інформаційні та психологічні війни: визначення понять. Методи дослідження масової комунікації.

Проблеми глобалізації світового інформаційного простору. Кризові явища в соціальній комунікації.

Історичні умови, соціокультурні фактори еволюції соціальних комунікацій. Форми комунікації в історичні періоди розвитку людського суспільства.

Етапи становлення соціальних комунікацій. Дописемні комунікації: звичаї, традиції, фольклор, мистецтво, їх роль і призначення. Виникнення писемної комунікації. Формування документальної комунікації. Знакові комунікації як різновид документальної комунікації. Формальні та неформальні канали комунікації.

Становлення системи документальної комунікації: архіви, бібліотеки, музеї, бібліографічні служби, видавництва, книжкова торгівля.

Художні комунікаційні канали — музика, танець, поезія, риторика, театр, графіка, живопис, архітектура, перфоманс, шоу.

Електронна комунікація в глобальному суспільстві.

Розвиток телекомунікаційної сфери: телебачення, Інтернет, мобільний зв'язок.

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

На навчання до Інституту журналістики і масової комунікації Класичного приватного університету за освітньо-кваліфікаційним рівнем “магістр” приймаються випускники КПУ поточного року, випускники попередніх років та випускники інших навчальних закладів, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень “бакалавр”, “спеціаліст”, “магістр” за будь-яким напрямом підготовки незалежно від джерел фінансування та форми навчання на конкурсній основі у разі подання заяви про вступ у терміни, які встановлені приймальною комісією.

Фахове випробування на навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем “магістр” проводяться у терміни, встановлені Правилами прийому до КПУ на поточний рік.

Фахове випробування проводяться за екзаменаційними білетами, кожний з яких містить теоретичні питання. Екзаменаційні питання з відповідної спеціальності розробляються кафедрою журналістики і соціальних комунікацій Інституту журналістики і масової комунікації КПУ.

Фахове випробування проводиться у формі усного екзамену. Виконувати роботу можна виключно українською мовою, відповіді пишуться ручкою одного й того ж кольору (темно-синього або фіолетового). Відповіді на питання повинні бути чіткими, послідовними і логічними.

Тривалість випробування – три години (180 хвилин). Кожне питання оцінюється окремо від 5 до 2 балів (відмінно, добре, задовільно, незадовільно). Підсумкова оцінка виводиться як середньоарифметичне, що округляється до цілого. Мінімальний середній бал підсумкової оцінки, що дозволяє брати участь у конкурсі, – три бали (задовільно).

Критерії оцінювання знань

<i>Бали</i>	<i>Критерії оцінювання</i>
5 (відмінно)	Оцінюється відповідь, в якій навчальний матеріал відтворено в повному обсязі. Відповідь правильна, обґрунтована, логічна, містить аналіз і систематизацію, зроблено аргументовані висновки.
4 (добре)	Оцінюється відповідь, в якій відтворено значну частину навчального матеріалу, відповідь в цілому правильна, логічна та достатньо обґрунтована, дає підстави вважати, що абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень зі спеціальності, певною мірою може аналізувати матеріал, порівнювати та робити висновки.
3 (задовільно)	Оцінюється відповідь, в якій відтворено основні положення навчального матеріалу на рівні запам'ятовування без достатнього розуміння, надано визначення основних понять з окремими помилками.
2 (незадовільно)	Оцінюється відповідь на рівні елементарного відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів, фрагментів навчального матеріалу. Відповідь містить суттєві помилки.

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гриценко О. Суспільство, держава, інформація. – К.: Інститут журналістики Київського національного університету ім. Т. Шевченка, 2001.
2. Москаленко А., Губерський Л., Іванов В., Вергун В. Масова комунікація. – К., 1997.
3. Різун В. Загальна характеристика масово інформаційної діяльності. – К., 2000.
4. Місьо М., Петрова Н. Правничі засади діяльності журналістів в Україні. – К., 2002. – 42 с.
5. Гриценко О., Шкляр В. Основи теорії міжнародної журналістики. – К., 2002. – С. 73-83; 141-154; 289-296.
6. Богуславський О.В. Газетна журналістика: Навчально-методичний посібник. – Запоріжжя: ГУ “ЗІДМУ”, 2003. – 104 с.
7. Буряк В.Д. Журналістська творчість як система образної комунікації: Навчальний посібник. – Дніпропетровськ, 2003. – 59 с.
8. Вайшенберг З. Новинна журналістика: Навчальний посібник. – К: АУП, 2004. – 264 с.
9. Корконосенко С.Г. Основи журналістики: Учебник для вузов. – М.: Аспект Пресс, 2001. – 287 с.
10. Кузнецова О.Д. Аналітичні методи в журналістиці: Навчальний посібник. – Львів, 2002. – 120 с.
11. Лазутина Г.В. Професійна етика журналіста: Учебное пособие. – М.: Аспект Пресс, 2000. – 208 с.
12. Ла Рош В. Вступ до практичної журналістики: Навчальний посібник. – К.: АУП, 2005. – 229 с.
13. Масова комунікація: Підручник / А.З. Москаленко, Л.В. Губерський, В.Ф. Іванов, В.А. Вергун. – К.: Либідь, 1997. – 216 с.
14. Місьо М., Петрова Н. Правничі засади діяльності журналістів в Україні. – К., 2002. – 42 с.
15. Логвиненко А.Д. Психологія восприяття. Учеб.-метод. пособ. – М., 1987.
16. Лотман Ю.М. Лекції по структуральній поезії // Труды по знаковым системам. Выпуск 1. Тарту. 1964.
17. Лизанчук В.В., Кузнецова О.Д. Методи збирання і фіксації інформації в
18. Україна: засоби масової інформації. – К., 1993.
1. Основи теорії комунікації: Уч-к /под ред М.А.Василика. – М.: Гардарики, 2003. – 615с.
2. Партико З. Теорія масової інформації та комунікацій.- Л.:Афіша, 2008.- 292 с.
3. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. – М.: Рефл-бук, Киев: Ваклер, 2001. – 656с.
4. Прохоров Ч.П. Журналистика и демократия – изд-е 2, доп. – М.: Рип-холдинг, 2001 – 296 с.

5. Різун В.В. Теорія масової комунікації: підручник для студентів галузі 0303. “Журналістика та інформація” / В. В. Різун. – К. : Просвіта, 2008. – 260 с.
6. Харрис Р. Психология массовой коммуникации. – Спб: Прайм-ЕВРОЗНАК, 2003. – 448 с.
7. Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации: Учебник. – М.: Издательский Дом “Социальные отношения”, изд-во “Перспектива“, 2002. – 246 с.
1. Иванов В., Сердюк В. Журналістська етика. К.– “Вища школа”, 2007.– 231 с.
2. Кібл Р. Журналістська етика. – К.: “Жорна”, 2006. – 188 с.
3. Приступенко Т. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації. – К.: Інститут журналістики, 2004. – 375 с.
4. Авраамов Д. Профессиональная этика журналиста: Учебное пособие. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1999. – 224 с.
5. Кузнецова О. Правові й етичні норми журналістики: Тексти лекцій. – Львів: РВЦ Львів. ун-ту, 1993. – 96 с.
6. Кузнецова О. Ціннісно-етичне регулювання журналістської діяльності в Україні: Автореф. дис... док. філол. наук. – К., 1999. – 26 с.
7. Кузнецова О. Журналістська етика та етикет: основи теорії, методики, дослідження трансформації незалежних видань України, регулювання моральних порушень. – Львів: Світ, 1998. – 412 с.
8. Лазутина Г. Профессиональная этика журналиста: Учебное пособие по журналистике. – М: Аспект Пресс, 2000. – 208 с.
9. Ламбет Э. Приверженность журналистскому долгу. Об этическом подходе в журналистской профессии. – М., 1998.
10. Малахов В. Етика. - К.: Либідь, 1996. – 304 с.
11. Третьяков В. Журналистика - не вторая древнейшая, а третья. И это меня не шокирует // Журналист. – 2000. – № 2. – С. 10 – 13.
12. Федоренко Е. Профессиональная этика. - К.: Выща школа, 1983. - 213 с.
13. Федоров М. Правовые основы журналистики. - М.: ИМПЭ им. А.С.Грибоедова, 2002. - 432 с.
14. Формановская Н. Речевой этикет и культура общения. - М.: Знание, 1989. - 159 с.
15. Формановская Н. Вы сказали: “Здравствуйте!” (Речевой этикет в нашем общении). – М.: Знание, 1982. – 160 с.
16. Хлопова Т., Лебедева М. Протокол и этикет для деловых людей. – М.: Центр, 1995. – 366 с.
17. Шайхитдинова С. Гносеология медиаэтики: организационная структура или “голос совести”// Вестник Московского университета. Серия 10. Журналистика. – 2002. – № 4. – С. 25 – 51.